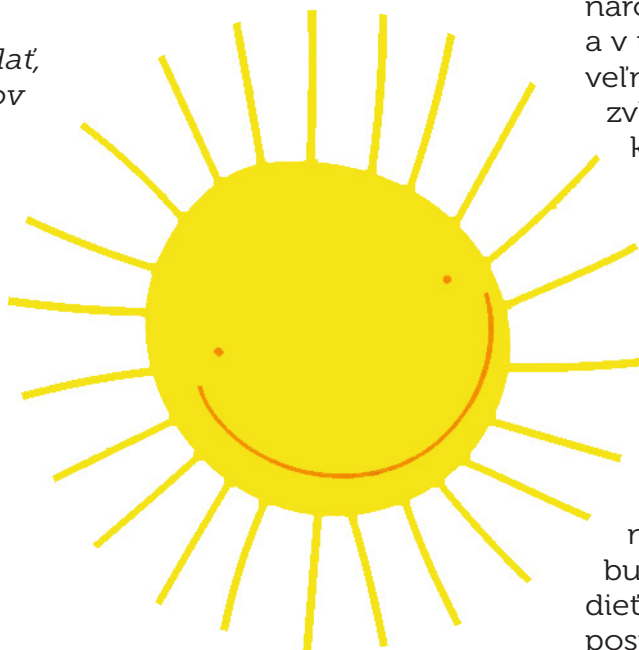

MÔJ BRAČEK

mozóm navyše. Je to genetické ochorenie, ktoré sa nedá ani vyliečiť, ani operovať, je to diagnóza do konca života... A presne toto ochorenie má môj braček...
Volám ho Slniečko, slniečko

„Žiaľ, musím vám povedať, že vaše dieťa má Downov syndróm.“

Táto trpká informácia z úst lekára navždy zmení život rodičov. A táto veta zmenila život aj mojim rodičom, mojim sestrám a aj mne... Som sestrou trojročného chlapčeka Janka, ktorý má Downov syndróm. Pri pohľade na deti s týmto syndrómom si hneď všimnete sploštený noštek, šikmé oči, plochú tvár a malé prstíky na ručičkách, ale tá najpodstatnejšia vec, ktorú si na nich všimnete, je ich obrovský a úprimný úsmev... Tieto deti majú o jeden chro-

našej rodiny, ktoré jediným úsmevom rozdáva lásku okolo seba. Keď sa na vás usmeje, tak zrazu sa aj vy začnete usmievať. A to, keď vás príde objat, je to ten najkrajší pocit na svete.

Dáva vám pocítiť to, ako vás

veľmi ľúbi a to, čo pre neho znamenáte...

Starostlivosť o neho je náročná hlavne na psychiku a v tomto moju mamku veľmi obdivujem, pretože to zvláda na jednotku a nie každá žena by to zvládla.

Veľa žien, ktorým doktor oznámi, že je možné, že ich dieťa bude mať Downov syndróm, podstúpi interrupciu, pretože sa boja toho, že sa im takéto dieťa narodí a nebudú sa oň vedieť postarať.

Áno, povedali to aj mojej mamke, že je možné, že bude mať takto postihnuté dieťa a tiež ju pán doktor posielal na potrat, ale moja mamka s ockom si položili tú

SLNIEČKO